

Борба

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП.

ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ

Велико Търново

Година XXXV

1978

АПРИЛ

22

Събота

Вестникът е основан през 1949 година

Брой 48 (4038)

Цена 3 стотинки

108 години от рождението на
Владимир Илич Ленин

Очи на историята

Аз никога не съм виждал Ленин. Никога не съм го слушал като оратор. Хората от моето поколение още не са били родени, когато името на Ленин вече е гърмело като гръмотевица и блеста по като мълния...

Когато аз и моите връстници сме се родили и сме започнали да растем, когато земята ни е кирила със сокове си и слънцето озарявало с лъчите си, когато животът ни е обогатявал с опит и ние сме се научили да виждаме, слушаме и разбираме — Ленин вече не е бил между живите.

Но когато аз за първи път прочетох Ленин, обхвана ме странно чувство — стори ми се, че макар аз да не бях виждал, слушал и познавал Ленин, то Ленин ме беше виждал, слушал и познавал.

Аз бях потресен от това усещане. Аз знаех, че в света има велики хора, крупни учени, които се стремят да открият пътища към по-добро бъдеще, които умеят да разбират своето поколение и своята епоха, да пишат за народа и да го водят след себе си. Но само веднъж на хилядолетие може да се появи човек, който да бъде в състояние мислено да обхване с погледа си много поколения и много епохи, да се труди за благото на много народи, да живее заради тях и да отдаде живота си в борбата за техните интереси.

Такаъв човек беше Ленин! Преди много години аз чух неговото име при твърде странични обстоятелства. Това се случи през моите ученически години. В едно английско списание аз прочетох статия за Ленин. Може да изглежда странно, че през епохата на британското империялистическо господство в Индия един ученик открито четел статия, посветена на Ленин. Сега я знам, че в това нямаше нищо странно — прочетената от мене статия за Ленин беше написана от... Уинстън Чърчил.

Аз и до днес помня, колко силно беше напоено от рова всяко изражение в тази статия. Чърчил използваваше всякакви род сповесни уповки, извиваше се като змия, изпачкаваше и извращаваше мисли на Ленин, трупайки една лъжа върху друга. И все пак, въпреки всички уповки и хитрости, въпреки цялата „ловкост на ръцете“ на „мистър Чърчил“, личността на Ленин, неговите думи и дела, яснотата на неговото учение не можеха да се скрият.

Понякога не е безполезно да се чуе и това, което го вярят за великия човек неговите врагове. През периода, когато народите на Индия бяха поробени от Англия, ние използвахме необичайни начини за запознаване със събитията от външния свят. Това в отделни случаи ни тласкаше към неправилни изводи, но в общи линии резултатите не бяха лоши. Ако англичаните започнеха усилено да хвалят нещо, ние заставахме нащрек и очаквахме да измама или клопка. Ако англичаните започнеха да хулят по някакъв повод, ние бяхме убедени, че трябва да проявим интерес — англичаните не случайно проявяват раздразнение.

Ленин виждаше и това, което е напред, и това, което е минало. Неговият взор проникваше и в миналото, и в бъдещето.

Ленин — това са очите на Историята!

Кришан ЧАНДАР

индийски писател на сборника „Безсмъртие“ — БТА

ТРУДОВИ ДЕЛА В ДНИТЕ НА НАЦИОНАЛНАТА ПАРТИЙНА КОНФЕРЕНЦИЯ

ЧЕТИРИМЕСЕЧНИЯТ ПЛАН—ПРЕДСРОЧНО

Младежката производствена единица, която обслужва инсталациите за производство на фурфурол в Целулозния завод към СХК „Свиноза“ — Свишов посрещна Националната партийна конференция с достойни трудови дела. На 16 април колективът пръв между производствените звена на комбината изпълни с 14 дни предсрочно четиримесечния си план. До края на годината целите химичи ще произведат за родната промишленост допълнител

но над 10 т от този ценен продукт, с което ще се извят като сериозни кандидати за първенство в предпрвмайското съревнование.

С голяма упоритост се трудят за увеличаване на производството и повишаване качеството на фурфурола апаратчиците Петър Петров, Хилки Мустафов, Петър Николаев, Ниязи Хюсиев, Георги Стефанов и Димо Колев

Ангел СТОЯНОВ

Оживление в полето

Селскостопанските труженици от клоновото стопанство в Морава от ранна пролет са на полето. Механиците от бригадата за промишлено производство с ръководител Атанас Николаев навреме засаха ранните протегини.

Започна и сеитбата на царевицата. Освен това ще бъдат засети 8000 дка съсоя и 1500 дка с люцерна.

Най-актуална задача сега е опазването на културите от болести и неприятели. Усилено се извършва обработка с хербициди. Машините за растителна защита работят на две смени и при удължен работен ден, а хората почистват и ремонтират напоителните канали.

Оживление парн и в зеленчуковите бригади в Десяновци и Драгомирово. Бече приключи пикирането на средноранните домати. Добре се развиват и останалите зеленчукови култури.

Стоил ТОДОРОВ

Нови работнически жилища

Успешно се изпълнява програмата за социалното развитие на колектива на СХК „Свиноза“ в Свишов. Още 72 работнически семейства получат нови жилища в комплексите „Дунав“ и „Младост“. Строителите бързат да довършат и до края на годината да предадат още два блока с 80 апартамента.

С това броят на ведомствени жилища ще достигне 1439, а насрещният план за социалното развитие за 1978 година ще бъде надвишен.

Ангел БОРИСОВ

Разширява се телефонното обслужване

В изпълнение на Декемврийската програма на ЦК на БКП за разширяване и подобряване на услугите до населението, жителите на село Стрелец посрещнаха Националната партийна конференция с нова автоматична телефонна централа.

Тя е с 200 поста и ще спомогне за подобряване качеството и културата на телефонното обслужване и за повишаване ефективността на съобщителната дейност.

Ангел КУШЕВ

Тържествено събрание

По случай сто и осмата годишнина от рождението на Владимир Илич Ленин в четвъртък вечерта в Дома на Народната армия — Велико Търново се състоя тържествено събрание, организирано от Окръжния и градския комитет на БКП, Окръжния и градския народен съвет, Окръжния и градския комитет за българо-съветска дружба. Събрането беше предшествувано от рецитал в изпълнение на Димитър Милушев, артист от Театъра на словото — София и вокална група „Хармония“ към Главна дирекция „Българска музика“.

В деловия президиум заеха места Христо Кожухаров, председател на Окръжната контролно-ревизионна комисия на БКП, Никола Панайотов, за-

местник-председател на Окръжния народен съвет, и други окръжни и градски ръководители. Събрането беше открито и ръководено от Мария Бакалова, председател на градския комитет на Отечествения фронт. Доклад за живота и делото на основателя на Комunistическата партия на Съветския съюз и на съветската държава, вожд и учител на световния пролетариат Владимир Илич Ленин изнесе Белко Димов, секретар на ГК на БКП и председател на градския комитет за българо-съветска дружба.

Изпратени бяха телеграми до Националната партийна конференция и до ЦК на КПСС.

Н. РУСЕВ

ПО-ШИРОКО СЪТРУДНИЧЕСТВО

Във вторник във Велико Търново гостуваха представители на Полския културно-информационен център в София начело с директора на центъра Януш Таговски. На среща със секретаря на Окръжния комитет на Партията Маргарита Кемалова бяха обсъдени перспективите за разширяване и задълбочаване на връзките

между центъра и филиала му във Велико Търново, за нови масови прояви, чрез които трудещите се от града и окръга още по-широко ще се запознават с постиженията на полския народ.

Гостите разгледаха и забележителностите на старата българска столица.

(Соб. инф.)

За подобряване трудовото възпитание на младежта

В сряда в Горна Оряховица се проведе съвместна с сепаративна на градския народен съвет и ГК на ДКМС за подобряване работата по трудовото възпитание и реализацията в материалното производство на младежите от града.

Обстоян доклад по разглежданите въпроси изнесе Борис Раднев, първи секретар на ГК на ДКМС. Бяха приети меры

приятни за усъвършенстване на системата за трудово възпитание и професионално ориентирание.

За председател на градския съвет за култура бе избран Димо Димов, секретар на ГНС, а за зам.-председател на ИК на ГНС — Иван Стоев, досегашен директор на Домостроителния комбинат.

Иван ПАСКАЛИЕВ

Със стихове и песни

През Седмичката на детската книга и изкуствата за деца на пионерите от окръжния гостуваха писателите Димитър Михайлов, Тончо Василев, Маргарит Минков и композиторът Михаил Шопов, редактори на телевизионното предаване „Бързи, смели, сръчни“.

Във вторник те гостуваха на децата от Бяла черква, а в сряда изпълниха свои стихове, приказки и песни пред ученици от Велико Търново.

Така, със стихове и песни, бе закрита Седмичката на детската книга и Празници в литературата и изкуствата за деца.

Мария ИВАНОВА

Хроника

ЛЕКЦИЯ на тема „Нерешени проблеми на средновековната българска икона“ ще изнесе днешно от 19 ч. в Клуба на децата на културата във Велико Търново проф. д-р Атанас Божков.

ФЕСТИВАЛ на художествена самодейност се провежда в Завода за електропродателни. Учредената преходна купа бе връчена на профгорганизацията в цех „Бобина жем“.

ПЬЕСАТА „Жени с минало“ на Димитър Димов, бе представена с успех за четвърти път от театралния колектив при образцово народно читалище в Сухиндол.

„Героизмът на борците роди свободата“

Под този лозунг в Долна Оряховица бе организирано обсъждане на документалната поема „Когато мълниите се пресичаха“ в присъствието на авторката Виктория Генова. Тук бяха и активни борци против фашизма и капитализма, верни ятаци от Павел.

За книгата и за героичния път на павелските ятаци го-

вори литературката Слава Митова. Възбуждащи спомени за героичния път на верните синове на Павел разказа Васил Грозданов. Незабравим бе моментът, когато Недялка Кънчева, председател на общинския комитет на Отечествения фронт в Павел, връчи на Петра Растванова, първи секретар на градския комитет на БКП,

пръст от лобното място на родния борец Тодор Молдов (Сенко).

Виктория Генова сподели мисли за работата си върху книгата и за бъдещите си творчески планове.

Проектиран бе филмът „Ден без залез“, посветен на Тодор Молдов.

Иван ХАДЖИВАНОВ

СРЕЩА С ИСТОРИЯТА

Богдан Султов и уредниците Петър Станев, Вълка Илчева, Марко Цочев и Атанас Писарев. По въпросите на етнографията на Златарица говори Васил Чанев, а за революционното движение — Иван Чакъров. С голям интерес беше изслушано съобщението на П. Илиев, уредник на музейната

сбирка в Златарица, за новопостъпили ценни материали.

На следващия ден продължиха започналите през минатата година комплексни археологически проучвания в землището на Златарица.

(Соб. инф.)

Звеното с ръководител Георги Василев от първа фуражна бригада на клоновото стопанство в Джулюница прибира репка. Всеки ден към машините ями и краефермата се изпращат по 10—15 тона от тази ценна фуражна култура.

Синяка Веселин ДОЛЧИНКОВ

Срещи с Ленин

Интересни и вълнуващи са сведенията и разказите за срещите на В. И. Ленин с българите. Това не са само срещи, а дела на наши съотечественици, работили в пряка близост с Ленин, подпомагали скромно неговата многостранна работа и със своята дейност осъществявали връзките му с България. По редните от имена и дела, които допрират до най-великото име на нашето време — В. И. Ленин, предизвикват у нас чувство на национална гордост.

... Братът на Ботевия четник Петър Ванков — Симеон Ванков от Свищов избягва от България. Преследван е заради любовта си към Русия. Странно! А там става генерал в царската армия. Но в дните на Октомврийската революция преминава на страната на Ленин, работи близо до него като член на Висшия съвет на Народно-то стопанство и участва в изпитването на първия съветски електропруг, за който Ленин така много настоява.

... 3-ти април 1917 г. Финландската гара в Петроград е задръжана от народ. Между посещаване на перона е младият българин Сотир Черкезов, родом от Свищов. За едно с цялото множество и той е обхванат от възлението и възторг, когато пристига влакът, с който В. И. Ленин се завръща от дългогодишна емиграция. После се зализват срещите му с вождана на революцията, останали като жалони в живота на нашата земя.

... На съвещанието на Международното социалистическо бюро в Брюксел през 1908 г. възниква въпросът за България. Представителят на БРСДП (т. с.) Стефан Аврамов, родом от село Марин, Еленско, настоява за правилното отношение на социалистическото бюро към съединенията на Северна и Южна България. А Ленин в своя беленижска записка, че марксисткото ядро на Партията, оглавявана от Д. Благоев, води упорита борба срещу опортюнизма.

... Месец юни 1901 г. в Мюнхен излиза бр. 6 на в. „Искра“. На страниците на този брой за пръв път е по местено съобщение за България. Пише го студентът Никола Радивоев, родом от град Елена, който заедно със сънародника си Роман Аврамов от Свищов сътрудничат на Лениновата „Искра“, снабдяват Ленин и Лениновите сътрудници с чужди паспорти.

... Застанал твърдо зад Ленин, Роман Аврамов участва в редактирането на в. „Вперед“ и „Пролетарий“ събира средства за оръжие и нелегални материали за болшевиките, а след победата на Октомври, от името на младата Съветска държава воюва за запазване хляба на съветските хора.

... С Ленин се запознах за пръв път — пише Роман Аврамов — по време на едно от неговите посещения в Женева в края на 1902 г. или в началото на 1903 г. в „Марксистическия кръжок“, в който аз четох доклад „Селската кооперация в Западна Европа“.

В Женева Роман Аврамов установява лични контакти с Ленин и Крупская. Надежда Константиновна пише в спомените си за техните срещи: „След като простояхме няколко дни в Стокхолм, ние с Илич заминахме за Женева през Берлин. В Берлин, в нощта, когато пристигнахме, бяха правили обиколки и арести у русите. Затова членът на Берлинската група за съдействие на в. „Искра“ — др. Аврамов, който ни посрещаше, ни посветва да не отиваме в квартирата на колото и да било и чии водители ден от кафе на кафе“. Същата вечер Р. Аврамов урежда среща на Ленин и Крупская с Роза Люксембург.

От 1905 г. Р. Аврамов, под псевдоним „Петров“, е секретар на задграничната организация на РСДРП, а по-късно е избран за член на стопанската комисия при ЦК на РСДРП. Той се ползва с доверие на Ленин и други известни болшевики.

През 1918 г. в Смоленск Роман Аврамов три пъти се среща с Ленин в неговия кабинет.

Срещите им продължават и след победата на Октомврийската революция.

Симеон Ванков е роден през 1858 година в свищовско патриотично семейство. Военното си образование завършва в Русия — отначало учи в пансиона в Николаев, после във Военното училище и най-сетне завършва артилерийската военна академия в Петроград. През 1878 г. на Симеон Ванков се завръща в Родина, за да участва в изграждането на българската армия. Заради антимарксистичките си убеждения голямата си любов към Русия, Симеон Ванков е преследван от Батенберг и принуден да емигрира през 1887 година. Русия за трети път го приема като свой син. Тук той служи последователно в Киевската крепостна артилерия, командир е на форта „Павел“ в Кронщадт, а чалник е на артилерийския арсенал в Тулчестан и на арсенала в Хабаровския военен окръг, който превършва в голяма военна база на руската армия. За упоритост и всеотдайност в работата през 1911 година е произведен в чин генерал-майор. По-късно е преместен за чалник на Брянския, а след това на Московския арсенал.

В първите дни на БОСР раздвижението у генерала Ванков преминава в твърдо решение — да мине на страната на Червената армия като инженер-специалист. И той влиза в нейните редове на страната на руския народ и съветската власт, на страната на Ленин. И инженер-специалист Ванков се включва активно в изграждането на съветската техника. Работи като председател на Техническия съвет при „Главметал“, член на Висшия съвет на Народно-то стопанство. През всички това време Симеон Ванков има контакти с Ленин, участва в изпитването на първия съветски електропруг, изработен в Тимирязевската академия.

В ноемврийския ден на 1921 година множеството хора, очакващи да започне изпитването на електропруга, се разделя на две, за да направи място на усмихнатия Ленин, който крачи бързо по полегото, придружаван от Надежда Крупская. Владимир Илич се спира пред млада жена, ръкува се любезно и сърдечно с тях. Стига и до Симеон Ванков, хваща го здраво за ръката, раздрусва я мъжки:

— Какво, Симеон Николаевич, дали този път сме изобрели каквото трябва плуге!

Симеон Ванков не успява да отговори, защото започва речта за откриване на тържеството.

До дълбока старост нашият земляк остава виден съветски учен в областта на металобработването и машиностроенето. Умира през 1937 година.

Свободолюбият, стремежът и любознателността на свищовския гимназист Сотир Черкезов го отвеждат в Русия, където продължава образованието си. Минал през школата на марксистическия кръжок и огъня на първата руска революция, Черкезов се влива в редовете на руската работническа класа.

В дните на Октомври, Черкезов отива в Смоленск. Там е неговият бивш началник от защитата на Петроград — Сергей Орджоникидзе. Той го въвежда при Ленин. „Узнал, че аз съм, за щещавал революционната столица и че съм българин, Ленин ласкаво ме посрещна, потупа ме дружелюбно по рамото и ми каза, че нашият български другари са добри революционери и той има пълна вяра в тях“ — спомня си С. Черкезов.

Като специалист-авиатор, по нареждане на Ленин, Черкезов е назначен в щаба на Смоленск. Там има възможност често да вижда и разговаря с вождана на революцията и отблизо да следи разволя.

Я Кремъл се разнася новината за войничкото въстание в България. Лично Ленин иска да узнае подробно за съдбата на Радомирската република. Младият българин

от отдел „Пропаганда“ се че е оправдал доверие. На 8 декември 1918 г. Владимир Илич му връчва писмо до ЦК на БРСДП (т. с.) и с пакет съветска литература С. Черкезов поема опасния път към Родина.

В семейството на народен учител в с. Марин, Еленско, през 1883 г. се ражда Стефан Аврамов, бъдещият партизанин, срещал се и разговарял с Ленин.

Будният юноша в Търговската гимназия в Свищов се увлича в четене на социалистически вестници и литература. Птищата го довеждат в София, където редовно посещава Народния дом и влиза в пряк контакт с ръководителите на Партията — Д. Благоев, Г. Киров, Хр. Кабакиев, Г. Димитров. Младият ги впечатлява. Гласуват му доверие — приет е за редовен член на БРСДП (т. с.), сътрудничи на „Работнически вестник“ и други партийни издания. Няколко години... и той ще приложи на практика всичко онова, което бе научил в столицата, в Народния дом. Там той му на организират и ръководител се проявява и в Брюксел, където пристига през 1907 г., за да следва правни науки. Още същата година основава тесна група на българските студенти и става неин секретар.

В Брюксел по време на сесията на Международното социалистическо бюро той се запознава с Ленин.

Дошъл е ред на българския представител да се изкаже, а след него ще издума Ленин, който през цялото време слуша сърдечно и записва неща в бележника си. После става и каза, че трябва да се вземе под внимание изказването на българския делегат.

В бележника на листа, нахвърля Ленин за бъдещата статия, Владимир Илич отбелязва: „Аврамов, делегат на революционната фракция на българските социалисти.“

Ленин сам не подозира, че прави първата си характеристика за партията на Благоев, за която знаеше вече толкова неща, бе чел, бе слушал за нея, бе се запознал и работеше с толкова нейни възпитаници.

В будния балкански градец Елена през 1877 г., а дните, когато изгрява българската свобода, се ражда Никола Радивоев. Студентът от Лесовския институт в Петроград влиза в социалдемократическа група, участва в дейността им, докато един ден издава полиция в квартирата му и го отвежда там, където месеци наред бяха държали Владимир Ульянов.

1901 г. в Берлин пристига писмо от Н. Крупская и Вл. Ульянов, в което поръчват на сътрудниците-българи да напишат за поредния брой на вестника статия за българското работническо движение. Двамата земляци Роман Аврамов и Никола Радивоев прочитат писмото на Ульянови, изпратено от Мюнхен. Със статията ще се заеме Н. Радивоев.

Първата статия за България, предназначена за в. „Искра“ заминава на адреса на човека (Ленин), който под българско име и с български паспорт дописва книгата си „Какво да се прави“.

И когато на следващата 1902 г. се провежда поредния IX конгрес на БРСДП в Търново, Берлинската и Женевската социалдемократически групи на българските студенти избират за делегат Никола Радивоев. На път за България, между багажа в куфара си той скътва книгата на Ленин „Какво да се прави“, която е прочел вече на един дъх и която ще отнесе на Дядото.

Кратка летопис-хроника на съвместните революционни борби на Ленин болшевиките и нашите петима земляци, които обхванати от величното на Лениновото дело, скоомно го подпомагат. При мерът на тези българи е истински извор на патриотизъм и интернационално вдъхновение.

Младият ПЕТРОВ

Окръжен исторически музей

В интерес на общото дело

30 години от подписването на първия Договор за приятелство, сътрудничество и взаимна помощ между НРБ и ЧССР

Социалистическият обществен строй постави на нови основи развитието на отношенията между България и Чехословакия. Традиционните добри връзки между двете страни получиха нов, още по-силен тласък с подписването на първия Договор за приятелство, сътрудничество и взаимна помощ на 23 април 1948 година в Прага. Той беше сключен с подписите на Георги Димитров и Кlement Готвалд.

Сътрудничеството и взаимната помощ между НРБ и ЧССР отговарят на жизнените интереси на българския и чехословакия народ и служат за укрепване на цялата социалистическа система. Отношенията между нашите две страни всеотдайно се развиват във всички области на живота. България и Чехословакия активно участвуват в изпълнението на историческата Комплексна програма на СИВ и съдействуват за положителните промени в Европа и света в духа на мирната програма на Коммунистическата партия на Съветския съюз.

За тридесет години от подписването на Първия съюзен договор рязко се измени съдържанието на икономическите връзки между двете партия. Значително се подобри структурата на нашия износ за Чехословакия като се увеличи делът на машинно-строителната продукция. В общия износ на България за ЧССР той ще нарасне от 50 на сто през миналата петилетка на около 64 на сто през настоящата. Взаимният стокообмен за 1976-1980 година се предвижда да достигне 2 милиарда рубли, което представлява увеличение от около 52 на сто в сравнение с периода 1970-1975 г. Многогранна и взаимна е изгодата от българо-чехословакия сътрудничество. Почти всички електроцентрали в България като „Република“, „Трайно Костов“ и в градовете Русе и Сливен, каскадите „Доспат-Въна“ и „Белмекен-Сестримо“ са съоръжени

ни с чехословакия турбини. От своя страна България донася на Чехословакия металообработващи и подемотранспортни машини, изчислителна и организационна техника.

Едно от най-големите кооперирания и специализирания в автомобилостроенето на страните-членки на СИВ се осъществява между България и Чехословакия. От 1971 година завод „Мадара“ в Шумен е коопериран с крупните обединения автовазони заводи „ЛИАЗ“ в Яблонец в производството на задни мостове за тежкотоварния камион „Шкода“. Заедно с това в рамките на кооперирания и специализирания на нашата страна получава над 1000 автобусни шасита за производство на автобуси от завод „Чавдар“ в Ботевград.

В рамките на изпълнение на споразуменията за научно-техническо сътрудничество ЧССР е предала на България 960 технически документа, а НРБ на ЧССР — 343.

В условията за изграждането на развито социалистическо общество, дружбата и сътрудничеството между НРБ и ЧССР се стимулират от действащата сега Втория съюзен договор. Редовните срещи и разговори между първите партийни и държавни ръководители другарите Тодор Живков и Густав Хусак дават силен тласък на тяхното по-нататъшно развитие.

Подписаният на 23 април 1948 година българо-чехословакия договор за приятелство, сътрудничество и взаимна помощ е важен етап и основна основа за развитието и укрепването на асоциативните връзки между България и Чехословакия. Ние сме уверени, че отношенията между двете братски народове ще се разширяват и задълбочават и занаят в интерес на общата цел — построяването на комунистическо общество.

Христо ИГНАТИЕВСКИ

В историческата местност Косматница възпитаниците на основно училище „Филип Тотю“ в с. Върбовка засадиха много борчета

Справочник на читателя

Новите филми на екрана

„ПОЕМА ЗА КОВПАК“ (III серия) — пронаводство на киностудио „Ал. Довженко“. Сценаристи: Игор Болгарин, Виктор Смирнов, режисьор — Тимофей Левчук.

Това е третият, заключителен филм от киносериала „Пома за Ковпак“, който разказва за героичния път на партизанското съединение, ръководено от Силор Ковпак, да прати героя на Съветския съюз.

ЦК на Украинската комунистическа партия възлага на Ковпак нова, сложна задача: да прехвърли хората си от Полеската в Карпатите и да нанесат тежки удари на фашистките промишлени бази.

„БРАТОВЕЧКАТА АНХЕЛИКА“ — испански. Сценаристи — Рафаел Аскона, Карлос Саура, режисьор — Карлос Саура.

Филмът представя опит да се обясни значението на испанската гражданска война на по-малкото, което не е участвало в нея, но е бележало и нейните трагични последици. Главният герой — сарматен испанец, решава да преследва тленните останки на майка си в едно кастилско градче. По пътя той си спомня отделни моменти от своето юношество, прекарани в семейството на братовчедка му Анхелика. Там той, синът на републиканец, познава и униженията и трепетите на първата обща към братовчедка си Анхелика.

Необичайното пътешествие на

героя осъществява в съзнанието му връзката между минало и настояще и го кара по неговия да полетели към бъдещето си „КОМПАРИСА“ — български. Сценарист — Тодор Монор, режисьор — Никола Петков. В главната роля — Стефан Илчев.

Заглавието на новия български филм, е замислявано от изкуството аржентинско тиксо, което се превръща в лентата на драмата на главния герой. Местото на действието е каскадата „Белмекен“, героят на филма Марин Йонев е външномини на Централния съвет на профсъюзите, който свързва в миналото на свалкето му от този пост поводи това, че няма необходимост. От друга страна, той защитава интересите на работниците, проявява човешко съчувствие към всеки и пречи на директора в неговите доводи бързи действия. Уж в интерес на строителството, както казваме, зад случая Йонев стои много важни етични проблеми, които сценаристът, режисьорът и изпълнителят на главната роля поставят на обществено разсъждаване, без да ги предлагат едно решение, макар че стоят зад главния герой, братът неговото право на обществено признание и на лично щастие. Защото, което често се случва в живота — младата жена на Йонев, лекарка по професия, не желае да споделя по-нататък неговия мъж и небажалоустроен живот.

Из филма „Пома за Ковпак“

КИНО

От понеделник до неделя включително филмите в градовете на окръга ще прожектират:

ВЕЛИКО ТЪРНОВО: „Полтава“ — тел. 2-6-42, голяма зала „Пома за Ковпак“ — 10, 14, 17 и 20 часа, малка зала — студийен филм, „Братовчедката Анхелика“ — 15-30 и 19-30 часа, детски филми — 17-30 часа, а в събота и неделя и от 10 часа, изключително филми — 15-30 часа.

ОТЕЧЕСТВО ЛЮБОВНО: „Те преследват света“, „Пластичност“, „Големата забавка“, „Искра“ — тел. 2-00-43, „Компариса“ — 10, 13-30, 15-30, 18 и 20 часа, Детски сесии — тел. 2-00-84, Далеч от Гилерери — 10 и 15-30 часа, „Селски бунт“ — 13-30, 18 и 20 часа, „Труден фронт“ и кватерал „Чолаковци“ — „Далин“ и „Майка“.

ГОРНА ОРЯХОВИЦА: „Ленин“ — тел. 4-21-71, „Прокажената“, „Нематист“, „Когато генералите умрат“, „Каталония“, „Каталония“, „Дяволската тринадесеторка“, „По пътя след“, „Професионално кино“, „Хар. Стоянов“ — „Вълче ехо“, „Види благословена“.

СВИШОВ: „Алеко“ — „Пантеон“ — „Пома за Ковпак“.

ПАВЛИКЕНИ: „Димитър Стоянов“ — „Розови сънища“, „Двете ваксдажичета“, „Тудите на стадиона“.

ЛЯСКОВЕЦ: „Христо Ботев“ — тел. 20-44, „Защитна реч“, „Мостът на моста“, „Усмивки от една лятна нощ“.

ЕЛЕНА: „Христо Ботев“ — тел. 21-85, „Утрото и непотвърдени“, „Любов във въздуха“, „Изминало щастие“.

ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ: „Коста Петков“ — тел. 22-27, „Приключението в дельтата“, „Юлия Вреска“.

СТРАЖИЦА: „Развитие“ — тел. 22-42, „Черни диаманти“, „Прокажената“.

ТЕАТЪР

Драматично-музикалния театър „Константин Кисимов“ ще представи: „Вълкът и седемте козчета“ — събота, неделя и вторник във Велико Търново.

„Криминална песен“ днес в Дюкюбия, четвъртък (10) — Лоз в Булево Търново. В предната алената в окръжния град ще играят а. Кирил Йонев и а. а. Виолета Донева от Театъра на Народната армия в София.

ФУТБОЛ

СЕВЕРНА „Б“ РФГ

Северна „Б“ РФГ

Червено знаме — Битля, Чавлар, Локотитя, Сат, слеза — Волос, Спартак (Пл) — Дабруджа, Светкавица — Янтра, Раковски — Спартак (Койнаре) Черноморец — Бдин, Дунав — Кърпачев, ЕТБР — Доростол

ЗОНА „ЯНТРА“

Филип Тотю — Ботев (Дук), Енергия — Ботев (Летин), Череповец — Битля, Лески (Ом) — Локотитя (Рс), Бенковски (Тет), — Лески (Стр), Бенковски (Рж), — Велюв, Ангел Кръчява — Лески (Лясков), Локотитя (Др) — Лески (П. Тр.)

В ПЪРВИТЕ РЕДИЦИ НА БОРБАТА

24 април — Ден на солидарността на младежта и студентите против колониализма, за мирно съвместно съществуване

На 24 април 1955 година в индонезийския град Бан дунг се събират ръководителите на младежките организации от 29 азиатски и африкански страни. Те разискват проблемите на солидарността и общите действия срещу империалистическите режими, които пречат на прогреса и мира. Конференцията завършва с приемането на резолюция за борба на народите против колониализма, за мирно съвместно съществуване. Две години по-късно конференция в Кайро бива решено 24 април да се чества като Ден на солидарността на младежта и студентите против колониализма, за мирно съвместно съществуване.

На този ден в цял свят се организират митинги и демонстрации в защита на прогреса и хуманизма, издига се глас за премахване на колониализма, срещу военната заплаха, за тържество на мира.

След Втората световна война колонизаторите включват 28,6

на сто от територията и 30 на сто от населението на планетата. През 1977 година тези цифри са съответно 2,5 и 1 на сто. Разликата е очевидна, но зад тези наглед незначителни проценти се крият милиони съдби. Ето защо прогресивните младежи хора, слотени от Световната федерация на демократичната младеж и Международния студентски съюз, водят активна борба срещу колониализма, остават в ЮАР, Родезия и в десетки други страни на Азия, Африка и Латинска Америка.

Тази борба спомогна през последните години съотношението на силите да се промени в полза на мира, демократията и обществения прогрес. Солидарните усилия на младежта допринесоха не малко, за да поемат Виетнам, Ангола, Мозамбик, Гвинея Биsau, Лаос пътя на демократичната и социална.

Младежта е една от основните движещи сили на съвременното общество. Голям е приносът на младите

хора за изграждането на единен антиимпериалистически фронт, за по-нататъшния утвърждаване на принципите на мирното съвместно съществуване, за задълбочаване на процеса на разведвяване, за прекратяване на надпреварата във въоръжаването. Днес младежта решително се обявява против империализма, колониализма, неоколониализма, расизма, апартеида, за укрепване на националната независимост, за преустройство на международните икономически отношения на справедлива, демократична основа. Младите хора са в първите редици в борбата за освобождаване на политическите затворници в Чили, за свобода на палестинския народ, за граждански права на чернокожото население в САЩ. Те осъждат локалните войни в Близкия изток, производството на неутронната бомба, безбрайната пата, неграмотността, терора и насилието. В борбата си за граждански права и свобода младите хора от запад

ния свят все по-често търсят подкрепата на младежта от социалистическите страни.

Един от ярките примери за солидарността на младежта и студентите са световните младежки фестивали. Това лято в Хавана ще бъде открито Единият десетият фестивал, който девиз е „За единимпериалистическа солидарност, мир и дружба“. Десетки хиляди младежи от 130-140 страни в света ще призоват всички честни мислители хора на планетата да се солидаризират с борбите на поробените народи, за мирно съвместно съществуване. И няма съмнение, че дружбата, сътрудничеството и активната солидарност на младежта ще допринесат за победата, която премахва на останалите от колониализма, за да излезат завинаги от статистическите тези 2,5 процента територия и 1 процент население, обхванати в колониалната система.

Веселин ЯНКОВ

С практическа насоченост

Скъп гост на техникума по строителство „Георги Димитров“ във Велико Търново бе доц. к. т. н. Анатолий Иванович Догдайло от Инженерно-строителния институт в Одеса. В садола на техникума скъп

ят съветски гост говори за съвременните концепции за финансиране при особени геоложки условия. Той разглежда някои особености при финансиране в земетръсни области в различни райони на света и илюстрира

това с подходящи примери.

Лекцията имаше практическа насоченост и събуди изключителен интерес.

Кръстю РАЧЕВ

НЯМА ЩАСТИЕ БЕЗ ГРИЖАТА ЗА НЯКОГО

„Бягството“ на Михаил Величков на камерната сцена на ДМТ „К. Нисимов“

Можем ли да живеем само за себе си и да сме щастливи? Можем ли да победим самотността и старостта, ако се отеглим от всекидневните си грижи, ако решим да бъдем „други“, да променим посоката на нашия живот? Можем ли да се осъществяваме до края на живота си, ако се затворим в черупката на себелюбието? Това са въпроси, които поставя Михаил Величков в своята „Бягството“. И не само ги поставя, той дава и отговори. Отговор категоричен — не можем да избегнем от себе си и да живеем само за себе си, няма щастие без грижата за някого.

Актрисите Антония Чолчева [Ана] и Станка Пенчева [Катерина] в сцена от спектакъла.

Михаил Величков предоставя богат материал за режисьорска и актьорска работа. Въпреки своята определена позиция, той дава свобода да се търсят нюанси и решения, в трактовката на двата женски образа — Ана и Катерина, дава право на зрителя да определи своето лично отношение към проблемите, образите и изводите. Писателят ни помага да разберем съществени истини за живота, истини, които не се отнасят само до проблемите на старите хора (макар действащите лица да са две стари жени), но призовават, бих казала, една универсална валидност. Писателят ни кара да се замислим над много неща от нашето собствено битие и затова нейният адрес е твърде широк.

Първата постановка на пиесата бе осъществена в Драматично-музикалния театър „К. Нисимов“ от режисьорката Йорданка Самсонева и актрисите Антония Чолчева и Станка Пенчева. И двете актриси при тежават много качествата на камерна драматургия — умение да изграждат характери, да откриват и най-тънките отзвучия в душевното движение на преразличаващите образи, да усещат близостта на публиката без да нарушават своето непрекъснато сценично присъствие, да запазят художествена мярка в емоционалното развличане на образа. Йорданка Самсонева умело използва тези качества на актрисите, дава им свобода да разгърнат докрай своите възможности и се ползва с интересен и въздействащ спектакъл. Струва ми се, обаче, че режисурата тръгва към образите с желание да спори с автора. Затова тя не се опира на натурела на актрисите. Напротив, като че ли съзнателно си поставя за цел да потърси друга (не авторската) характеристика на Ана и Катерина. С тази преднамереност режисурата като че иска да каже нещо повече от автора, но нейното намерение остава неосъществено. Просто драматургията и натурелът на актрисите се съпротивляват. Не би ли сполучило повече поставката, ако Станка Пенчева играеше Ана, а Антония Чолчева — Катерина? А може би режисурата иска да ни изненада с почти изтощително решение за връщане, което ни поднася на финала? Или иска да предостави на зрителите повече повод за размисъл за бъдещия финал, за бъдещото развитие на действието?

Антония Чолчева с обич и много топлота изгражда образа на Ана, цялото добротата и всеотдайност прелива в сърцата на зрителите и възбужда. Но дали Ана на Михаил Величков е така чаровно елегантна, така грижливо и с вкус обличена? Външната характеристика на Ана — Чолчева говори за нещо по-друго — за високо женско самочувствие, за увереност в собствените сили, което приближава повече до образа на Катерина.

Познавам Станка Пенчева от много и силно драматични роли и съм убедена, че тя също би се справила успешно с драмата на огулшката вече самотница Ана. В ролята на Катерина тя се чувства добре, действа органично, търси интересни приспособления, но струва ми се, би се чувствувала по-добре в ролята на Ана. Разбира се, въпреки моите възмущения по този пункт, двете актриси умело ни водят към мисълта, че животът има смисъл само ако е отдален на друг. Нужно е да си необходими някому, за да си щастливи.

„Бягството“ е Антония Чолчева и Станка Пенчева през март събра многобройна публика в Клуба на актьора в София. Името на театъра и имената на двете обичани от колеги и публика актриси бяха обещание за определен успех. Причината за този успех е пред всичко голямото удоволствие, с което актрисите изпълняват своите сценични задачи. Но успешният гастрол поставя и въпроса — доколко трактовката на двата образа е близка до авторския замысел.

Стефка ПОПИВАНОВА

Благодарност към Комбината за услуги в Ресен

Между Търговище и Котбус в Германската демократична република съществуват връзки на приятелство и сътрудничество. По този повод в Котбус започна обзавеждането на български битов ресторант. В чест на 100-годишнината от Освобождението на България от османско робство ресторантът бе открит и сега той предлага услугите си на почитателите на българската кухня.

Поръчката за изработването на дървените тапани, масите и столчетата бе възложена на промишления комбинат за услуги в с. Ресен. Специалните дърводелци с отговорник Руско Мидов извършиха монтаж на мебелите предходно и качествено. Ръководството на предприятието за обществено хранене в Котбус е останало много доволно от работата и е организирано за българската група дадена екскурзия до Берлин и Лайпциг. По решение на градския комитет на ГЕСП на другарите от Ресен са били връчени грамоти и значки за активисти на социалистическия труд.

Първият секретар на ГК на ГЕСП Шули изказа горещата си благодарност за добрата работа на ресенските специалисти пред Окръжния комитет на БКП и лично пред неговия първи секретар Никола Василев.

(Соб. инф.)

Паметно чествуване на н. а. Асен Русков

Културният клуб на велико-търновския в. София организира паметно чествуване на своя имане сиринджанин и а. Асен Русков по случай 20 години от смъртта му.

След тържественото сапо на председателя на клуба проф. А. Асен Русков доклад за творческия път на големия майстор на сцената изнесе а. Коста Райнов. Той изтъкна, че Асен Русков е първомайстор на оперетното изкуство у нас, създал над 200 образа, оставил не заличима дъга в развитието на българската опера.

Спомени за Асен Русков направи неговата съпруга а. а. Елисавета Рускова, н. а. Мими Баданска и Мария Шумкова и Любен Геласимов, партньори на незабравимия артист. С възнеми присъстващите на чест дъщерята на големия майстор на оперетата, артистът от Музикалния театър „С. Македонски“ изпяха откъси от оперети, в които е участвал Асен Русков.

Георги Хр. ГЕОРГИЕВ

ПОСОКАТА Е ВЯРНА — КЪМ НОВИ ВИСИНИ

Клубът на дейците на културата в Горна Оряховица — център на богата и разнообразна дейност • Когато инициативите са интересни и посетителите са доволни

Познавам дейността на Клуба на дейците на културата в Горна Оряховица от неколко години и мога да кажа, че той уверено набира висота.

Къде е тайната за неговите успехи?

Преди всичко в настоящиите търсения на срещи и разговори с изтъкнати дейци на културата, в написването на животворещите теми на съвременния живот, в умелото им поднасяне, в добрата предварителна подготовка, в наличието на ауденска страда, умело приготвена за неговите нужди и създаваща подходяща атмосфера за културна дейност.

Така клубът поддържа своето високо равнище, без да се задоволява от постигнатото с което печели винаги висока аудитория.

Председателят на клуба Емил Попов, сам творец, един неуловим инициатор, зареден с много енергия и желание за разгръщане на богат духовен живот. И ако той е моторът, фигурата на казано, то секретарят Георги Енчев е трансмисията. Благодарение на него рядко се е проваляло мероприятие. Той е човек с богати организаторски възможности, преследващ целта си до пълното й реализиране.

Осен организирани инициативи с дейците на културата, клубът постепенно разширява своя периметър, търси по-тесни връзки с работническата класа. С тази цел бяха организирани литературни четения във фабриката „Ракорд“ и в Захарния комбинат.

Мероприятията му често минават като дискусии, за дават се въпроси, изказват се мнения. Такава беше срещата с журналисти от п. „Поглед“, на която представители на три поколения от съждаха разгорещено въпроса за едно вредно явление в нашия живот — безделието и борбата с него.

Оригинално замислена и добре реализирана беше темата „Семейство, брак и развод“ с участието на Бригита Чолакова, водеща предаването „Телевизионен обектив“.

Добри постижения клубът има по въпросите на патристичното възпитание. Достатъчно е да споменем за срещата в дейците на културата в града с големата приателка на България, английската Мерсия Макдермот, авторка на една от най-хубавите книги за Левския — „Апостолът на свободата“.

Ярката личност на М. Макдермот и нейните трайни интереси към нашата история оставиха незаличими следи у всички присъстващи.

На високо равнище преминаха срещите с Георги Джагаров и Стефан Дичев, които предизвикаха интересни разговори за творчеството на двамата писатели.

Обсъжданията на списанията „Отечество“ и „Пламя“ с участието на редактори и журналисти от двете редакции, както и срещата с публициста Стефан Продев с рецитал на артистката Лилияна Шопова по негови есета, бяха посрещнати много топло.

По един от кардиналните

въпроси на нашата култура — естетическото възпитание, клубът има сериозен принос. За това говорят срещите с такъв изтъкнат творец на нашето изкуство като н. х. Иван Христов, представен от изкуствоведа Максимилан Кирилов, с народните артисти Ирина Тасева и Андрей Чаназов, представящи от известни наши театрални критици.

Горнооряховчани обичат своя сгражданин, известния млад композитор и пианист Виктор Чучков. Клубът организира с него среща на тема „Приносът на младата художествено-творческа интелигенция за естетическото възпитание“.

Инициатива на клуба са организирани изложби от репродукции на картини от Дрезденската галерия и на детски рисунки на Чехословакия културно-информационен център.

Особен интерес предизвиква цикълът от лекции „В света на музееите“. Първата от тях — „Боянската църква“ — беше изнесена с участие на Иохана Генкова, завеждащ музея на църквата. Чудесната беседа на лекторката, придружена с диалогични въпроси, беше посрещната с не обикновен интерес. Предстои беседа „Рим — град на музееите“, „Ермитажът“, „Луувр“, „Из историята на изобразителното изкуство“.

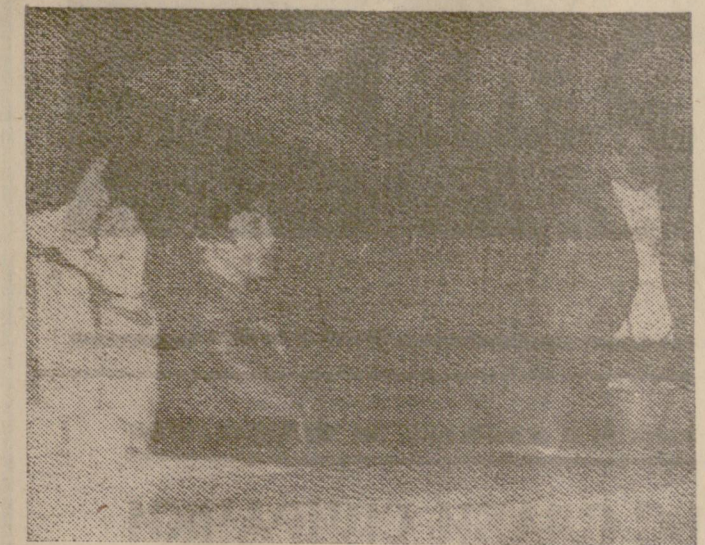
В плана на клуба за тази година са включени мероприятия за активизиране на младите литературни творци. Преиздаден е тридневен семинар с млади писатели от Горна Оряховица, Велико Търново, Силистра и Казанлък с участието на литературните критици Венко Христов и Иван Спасов.

Предстои теоретичен семинар на приложниците с лектори от София, среща с н. а. Георги Георгиев — Гец с писателя Богмил Райнов.

Горнооряховският клуб на дейците на културата, подкрепя активно от ръководителите на града и цялата обществено, бележи значителни успехи. Той има възможност да разширява и задълбочава връзките си с най-изтъкнатите представители на нашата култура, които поддържат топлата на неговата дейност.

Клубът в Горна Оряховица, мери ръст с един от най-активните клубове в страната, което задължава както ръководството му, така и всички, от които зависи неговият по-нататъшен ръст.

Христо МЕДНИКАРОВ

Момент от среща в клуб с участието на Бригита Чолакова.

С болката на хората

— Само потърпете още малко. Знаем, че Ви боли, но няма човек при доктора. След няколко минути ще се оправите, сякаш не е било.

С тези думи сестра Димитрова от стоматологичното отделение при районна болница „Д-р Моллов“ в Елена посрещна поредния си пациент. И така е вече 21 години. За всички та намира топла дума, която да спресе сърнето, да успокои.

Да отработиш пълен стаж „за пенсия“ и малко отгоре, когато си само на около четиридесет години, не е малко. А при това Стефка Димитрова не е сменяла местоработата си от първия работен ден. Направо от сестринското училище в Шумен дошла през 1957 година. И започнала, Вярно, в

училището не са ги запознавали с работата в зъболекарските кабинети, но тя, без да му мисли много се съгласила. Ден след ден, докато усвои професията си до „половин доктор по стоматологията“, както обичат да казват колегите й. А за това е спомогнала не само помощта на зъболекарите д-р Иван Петров, д-р Пенчо Герганов, д-р Димитър Аврамов, но и нейната любознателност, интересът й към професията.

Влизало 15 години стоматологичната сестра е работила сама в отделението. Едва от няколко години тук назначили и втора сестра. А само който не е работил в стоматологията, той не знае колко неща са необходими, преди да започнат работата си двамата зъболекари. Като се прибави към това и

вниманието, с което старшата сестра посреща пациентите, дошли в кабинета със своята болка.

Десетина години Стефка Димитрова е културно-просветник към профгосорганизацията на медицинските работници от района. С нейната работа са свързани много инициативи. Колемите й я избират и за отговорник на женкомисията. Ано била занае неведнъж и а присъждани много морални и материални награди.

Една жена е посветила половината си живот на професията си. „Кога отлетях тези години?“ — и тя самата не разбира. Затова пък е доволна, че ги е отдала на хората, на тяхното здраве и добро самочувствие.

Александър БЪЧВАРОВ

ПРИ ЕЛИСАВЕТА БАГРЯНА

По случай 85 години от рождението на поетесата

Тиха улица... Тих дом... Тихи стъпки... Тих звънец... И на прага застана Елисавета Багряна в дълга черна рокля, с червен кармалък. Да седнем тук в кола — по-светло, по-просторно е. И разговорът започна и продължи три часа и половина.

— Другарко Багряна, къде живеете като дете в София?

— Тя, моята е дълга... Близко до улица „Ракowski“ в една къща на баща ми и на дядо ми Недела. Тази къща я няма сега. Отдавна рухна. На нейно място издигнаха друга, нова. Нашата къща бе с голяма градина. Мисля си, че тога бе най-хубавата градина в София, с много, много цветя. Майка ми обичаше цветята и вред, където отидеше да живее, тя садеше цветя. Тази своя любов към цветята бе наследила от баба ми. Тя остана и у нас, нейните деца.

— Колко деца бяхте? — Седем... — Седем? — Да седем деца. Аз бях най-голямата. След мене идваха

ваша сестра ми Надежда, която се ожени за педагога Пиятко Петков, яввам, знаеете го, един много добър, мъдър човек. После идваше брат ми Георги Белчев, след него Вера, Михаил, Люба, Лилияна. Чудно време беше моето детство. Прекрасно време. Майка ми бе млада, хубава жена. Тя се е омъжила с голяма любов за баща ми. Той й е посвещавал стихове, едно от които успя да намери, написано на гърба на голяма, красива снимка.

— Другарко Багряна, човек е щастлив дотогава, докато са живи родителите му...

— Това е самата истина. Но човек го осъзнава много късно, едва когато загуби родителите си. Аз много обичах моите родители. Баща ми почина наскоро след първата бомбардировка над София през войната. Той почина неочаквано, както си лежеше на мивничето, с пи гари между прстите, с вестника в ръце. Полегнал, угаснал и край.

Тогана, спомням си, бях като зачавана... Вървя по улица „Ракowski“ към дома си на улица „Неофит Рилски“ и ме срещна професор Младенов, мой преподавател от университета. Понякога: „Елисавета, какво става с тебе? Защо си така... замаяна? Не си добре...“

— Баща ми... Баща ми... казвам — почина.

Той се стъписа... Смути се „Баща ти... Прошавай!“ — и отмина...

— А какви спомени имате от Велико Търново?

— В този град видях много интересни неща. Бях на 14 години, в първа гимназия изведен клас. Мой учител по литература там беше синът на Вера Багряна — Димитър Рашев, един много добър човек, прекрасен педагог и учител. Той се носеше винаги елегантно, беше любезен

с нас, учениците, винаги бе скромен.

— Виждахте ли Венета Белчева, жената на войводата?

— Не... Но видях погребението на нейната дъщеря Иванка.

— Как узнахте, че Иванка е умряла?

— Бяхме в гимназията... Един ден зашумяха, затвориха, че Иванка Ботева, дъщерята на Христо Ботев, е умряла. Как? От какво? Не знаехме. Но бе починала... И тогава започна подготовката за нейното погребение. Спомням си, по главната улица ни строиха нас, учениците от мъжката и от девическата гимназии. Наредили сме се в шпалир... Ученици до ученици. И в ръцете си държим цветя... Народо, народ... Целият град, целият оня край бе дошъл на погребението да изпрати дъщерята на войводата. Толкова много я обичаха Иванка Ботева... И аз бях там.

Спомням си, задала се ка тафалката. Цялата в черно... С черни коня... Всички плачеха... Зад катафалката обличаха в траур жени, мъже... Ние, учениците, хвърляхме цветя пред катафалката, плачем и ние... Това ми е останало в съзнанието от Търново... Той е чаровен град, прекрасен град, с много хубави люляци. Винаги, когато отида в Търново, си спомням за тези неща... За погребението на Иванка Ботева и за люляците му.

Баща ми тогава бе чиновник на новостроящата се железопътна линия Търново — Борушница... Спомням си как работниците, спомням си, че тогава изгоря и полицейският участък в Търново. Изви се едно огнено сияние над града, цялото Търново осветено, като заляно в червено... Сутринта отидохме да видим. Пожарът още глещеше... дими, дими, дими...

— Какво е мнението Ви за търновци?

Михаил ТОПАЛОВ

ЛИТЕРАТУРНИ КОНКУРСИ

Във връзка с предстоящия XI световен фестивал на младите и студентите от 28 юли до 5 август т. г. в Кула, Окръжният младежки дом организира литературен конкурс сред средношколците за написването на стихотворение, разказ и очерк, свързани тематично с годишнината. Срок за представяне — 30 май 1978 г. в отдела „Идейно-възпитателна дейност“ при ОК на ДКМС.

Ше бъдат раздадени следните награди:

ПЪРВИ КОНКУРС

За стихотворение:
Първа награда — 80 лв.
Втора награда — 60 лв.
Трета награда — 40 лв.

За разказ:
Първа награда — 100 лв. |

Втора награда — 80 лв.
Трета награда — 60 лв.
За очерк:

Първа награда — 60 лв.
Втора награда — 40 лв.
Трета награда — 30 лв.

ВТОРИ КОНКУРС
За стихотворение:

Първа награда — 50 лв.
Втора награда — 40 лв.
Трета награда — 30 лв.

За разказ:

Първа награда — 70 лв.
Втора награда — 50 лв.
Трета награда — 40 лв.

За очерк:
Първа награда — 40 лв.
Втора награда — 30 лв.
Трета награда — 20 лв.

Най-големият юнак

Имаше едно предприятие [а и сега го има], което се пишеше голям юнак по изпълнение на плановете. Не му мигаше околото нито от месечните, нито от годишните производствени програми. Да не говорим пък за десетдневните графици...

Хората там му бяха намалили чаката и знаеха 101 начина как да вържат плана. Де с калем, де с ко рекции, де с увъртания дока раха работата до таква де редже, че един петилетен план взеха да изпълняват за две петилетни барабара с на чествените показатели. Туй им беше големият почин.

Добре, ама в едно малко предприятие [малко като Фабриката за пластмаси във Велико Търново например] изнамериха други начини да си изпълняват плановете: из работиха инженерни проек ти, направиха си вътрешно стопанска сметка и полеха лека взеха да усъвършенстват социалистическата ор ганизация на труда.

Имало балами да рабо тят — казаха от предприя тието, което се пишеше го лям юнак и не си мърдаше дори малкия пръст по тия въпроси. — Ще видим кой кого ще надвие в края на тримесечието...

А като дойде края на тримесечието, предприятието голям юнак се оказа с пръст в устата. Защото мал кото предприятие си беше преизпълнило плана с 10 на сто барабар с качествените показатели, докато „голе мият юнак“ едва-едва дос тигна 100-те процента.

В окръга има много пред приятия като Фабриката за пластмаси, които си преизпъл няват с чест производствени те задачи — комбинат „Тр. Саралиев“ — В. Търново,

Комбинат за амбалаж — Павликени, Захарен комби нат — Горна Оряховица, СХН „Свилюза“ — Свищов... Ама и предприятията, дето се пишат големи юнаци [всъщ ност — големи дяволи] не

са малко. В началото на го дината се пишат големи юна ци, в края на годината се отписват.

Може ли тъй!!

ВЪД ДАН

Петър БОРСУКОВ

ДЕЛЕГАТИТЕ СЕ ЗАВРЪЩАТ

— И нашият багаж се увеличи два пъти...

Нашият пролетен конкурс

„1. 2. 3. 4.“

завърши

СИНОПТИЧЕН БЮЛЕТИН НА „СТРЕЛА“ ЗА ВРЕМЕТО ОТ ОБЯВЯВАНЕТО НА КОНКУРСА ДО ПРИКЛЮЧВАНЕТО МУ.

Освен обилните пролетни дъждове, над редакцията на вестник „Борба“ паднаха и небивали валежи от отговори на участниците в конкурса. На моменти бяха измерени по хиляди почтенски пликове на квадра тен метър редакционна площ. Циклонът, зародил се на четвърта страница на вестника, се развихри над окръга, мигновено обхвана цялата страна и изсипа обилни валежи в редакционната поща. Бяха взети срочни мерки от това наводнение да не се допуснат щети и никой от участниците да не се ошети. С изтичане на срока на конкурса се забеляза рязко повишаване на температурата в залата за журиране. Разразаха се гръмотевични бури между членовете на безпристрастното жури.

В резултат на обилните валежи тази година се получи богата реколта от од трюмни отговори. Но високо добивник с четири сподружливи текста не бе излъчен. Затова бе съставен отбор от четири участници, изпратили по един од трюмен текст, за което по лучават грънци (великотърновски керамични сервизи).

Състав на отбора, носители на ПЪРВА НАГРАДА:

Милчо Стефанов Яначков от Горна Оряховица.

1. Хей, това да не ти е държавен джоб?

Рафаел Анчев — Велико Търново, квартал „Чолаковци“.

2. Дипломирах се за пел, а ме назначиха за кокошка...

Божидар Грънчаров — Велико Търново.

3. За този мач вместо рудия е необходим прокурор...

Лазарин Ненов — Велико Търново.

4. Поделено, но несподеляно щастие.

ВТОРА НАГРАДА — три дългосвирещи плочи получава

Донка Николова Халимова — Първомайца — 1.

дала три остроумни текста

1. Аз я карам по плиткото, а този бърка дълбоко!

2. Освен една пейсия едва ли ще измъти нещо друго...

4. Слабо подковани за живота.

ТРЕТА НАГРАДА — две дългосвирещи грамофонни плочи — получава

Димитър Иванов Димитров — Горна Оряховица за два остроумни текста.

1. Долу слезе, в джоба влезе...

2. Назначиха го на пачи яйца.

ЧЕТВЪРТА НАГРАДА — една дългосвиреща плоча за един остроумен текст — получава

Тодор Тодоров — Велико Търново.

2. Петелът мът, околото му не мига, коношката пък назначиха да... кукурига...

СПЕЦИАЛНАТА НАГРАДА НА ЖУРИТО СЕ ДАВА НА:

Никола Дончев — Велико Търново за:

1. Тревога голяма настана, но... за заплатите, а не за плана.

3. Служителите през погледа на молителите.

4. Събраха се от пръв поглед и се разделиха, без да се погледнат.

За един остроумен текст се награждават с грамофонна плоча и грамота „ДОБРЕ ПРЕДСТАВИ СЕ“ следните участници:

Георги Станев — Дряново.

2. Осигурил съм му назначение преди да го излопя!

Здравко Проданов — Горна Оряховица.

4. Съватори

Стефан ДИМИТРОВ

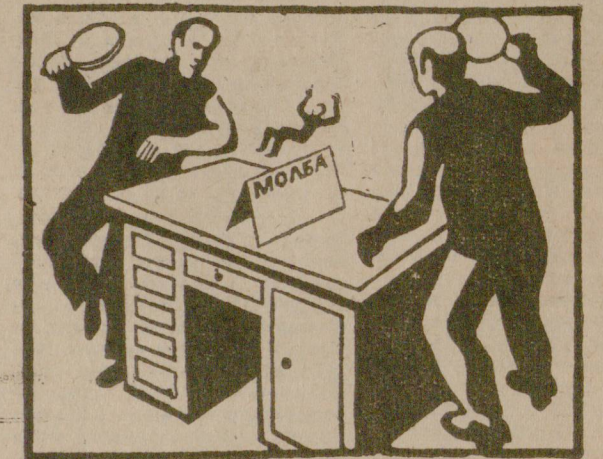
1.

Радой ГЕРДОВ

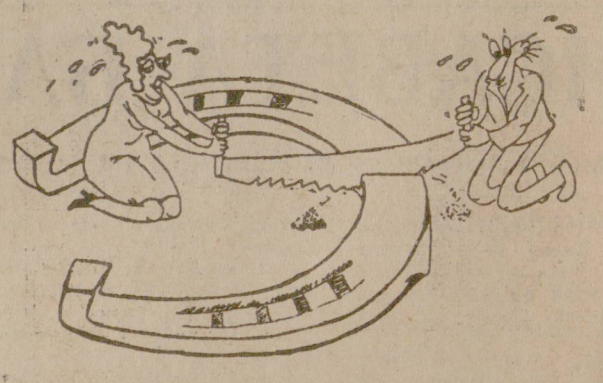
2.

Красимир ГЮЛЧЕВ

3.

Николай ГЪРКОВ

4.

Росия Токманчиев — Горна Оряховица.

3. Тенис на БЮРОКРАТИ

Пламен Николаев — Дряново.

Планът клекна, джобът му оленна.

Стойл Тодоров — Драгоирово.

2. Назначиха ме на пачи яйца.

Иван Иванов — Горна Оряховица.

4. Активен отиди след работния ден.

Никола Николов — Нова Загора.

2. Най-после съм оценен — насадиха ме на пачи яйца!

и: н. а. Димитър Панов — Драматичен театър — Пловдив

Кирил Шопов — актьор, Драматичен театър — Търговище, Петър Вачев, Свищов, Николай Ненов, Дряново, Емануил Манолов — Полски Тръмбеш, Георги Димитров — с. Асеново, Никола Расимов — с. Ореш

Христо Борисов — Ресен, Георги Евдокимов — Маджарово, Тодор Узунов, — Сухиндол, Красимир Пешев — ученик, Димитър Панайотов, Сава Поппанев и Петър Чолаков от Горна Оряховица.

Иванка Камбурова — с. Михалци, Димитър Михалов, Димитър Недялков, Петър Иванов, Манчо Вачков, Радослав Вутов, Илиян Пенев, сем. Иванка и Николай Колева, Йонко Йонков, Иван Димитров и Емил Коев от Велико Търново.

СПОЛУЧЛИВИ ТЕКСТОВЕ ДАДОХА И:

Иван Иванов — Русе, Иван Ганчев, Веска Георгиева, Никола Николов, Кичо Енев и Ангел Петков от Павликени, Павлика Величкова — Балчик, Димитър Тодоров, Мария Петрова и Бисер Стоянов от Горна Оряховица, Стефан Трифонов — ученик от с. Овча могила, Веселин Иванов — ученик от с. Павел, Иван Василев — с. Страхилово, Тодорка Манчева — с. Козловец, Катя Иванова, ученичка — Стражица, Иван Дончев — с. Пчелище, Георги Колев — с. Леденик, Николай Николов — с. Вардим, Елена Иванова и Иван Димитров — с. Градина, сем. Недка и Янчо Янчеви — В. Търново, Иван Лазаров — Дебелец, сем. Маргарита и Иван Узунов — Сухиндол, Иван Калчев, Мара Рабатилова, Иванка Петкова, Боянка Рашева, Елеонора Иванова, Дамиян Кушев, Милена Костадинова — ученичка, от Велико Търново, Митко Димитров и Николай Соколов Калника Тодорова, Ангел Стоянов и Йорданка Николова от кв. „Чолаковци“ — В. Търново, Пеню Маджаров — с. Меловица, окр. Търговищки, Борис Велчков — Пляска, окр. Шуменски, Стефка Янкова и Димчо Христов от Лясковец, Тинко Драганчев — с. Белица, окр. Силистренски, Иван Памучиев — Русе.

ЧЕСТИТО!

Признание за великотърновските архитекти

На състояния се на 6 и 7 април национален преглед на българската архитектура, по светен на Националната партийна конференция, с висока награда бе отличен и представител на дружеството на архитектите във Велико Търново.

Първа награда за най-добре реализиран проект получава арх. Петър Матанов, арх. Даниел Кънев и колективът на жилищния квартал „Тръгъшника“ във Велико Търново. При обсъждането на проблемите на териториалното устройство и на масовото индустриализирано строителство бяха изтъкнати успехите, постигнати във Велико Търново при приложението на скелетните безредовни системи пакетно-повдигани плочи (разпределени и архитектурен образ), както и в подходящото приложение на традиционните строителни материали — тухла, камък, дървото, била та варова мозайка (кв. „Тръгъшника“).

Десетдневка на самодейното изкуство

В Горна Оряховица започна Десетдневка на самодейното изкуство, организирана от образцово народно читалище „Напредък“. Със своя програма се представиха Младешкият театър при читалището, смесеният хор „Славянско единство“, асамблеят за народни песни и танци „Сидер войвода“, детската балетна школа.

Пред колективна я комбинат „Раховец“ самодейният Младешки театър изнесе политическия спектакъл „Революцията в действие“, посветен на 108-та годишнина от рождението на Владимир Илия Ленин.

Соня ШАРАНКОВА

Телевизия

СЪБОТА — 22 АПРИЛ

10.00 — По света и у нас. 11.00 — „Старите стени“ — съветски игрален филм, 12.40 — „Една де тограф в цирка“ — международна циркова програма, 13.30 — Информационен дневник, 14.30 — Курс по английски език — 164 урок, 15.00 — Курс по правдата на движението — 14-то предаване, 15.20 — „Магистралата“ — български игрален филм, 16.45 — Приказки за изкуството: „Голямото дърво“, първа част, 17.30 — Новини, 17.40 — Българска поезия, 18.10 — Телевизионен театър за деца и юноши: „Честна небеса“, 19.05 — „Слънчев хороз“, концерт народна музика, 19.25 — „Ленин и Крупская“ — документален филм, 19.50 — Лека нощ, деца!, 20.00 — По света и у нас, 20.30 — „Верността на майката“ — съветски игрален филм, 21.35 — Новини, 22.00 — Спортна мозайка, 22.30 — „Очарователна девойка“ — румънски игрален филм.

Втора програма

18.00 — Студия „Прогрес“, 18.30 — Втора, днес, утре, 18.50 — Телевизионен театър: „Ленин влезе в нашия дом“ от Г. Караслав, 20.30 — „Детският театър“ — документален филм, 20.50 — Стоманени струни, 21.30 — Европейско първенство по боба (класически стил) — репортаж от Осло, 22.20 — Новини — БТА, 22.30 — По света и у нас.

ПРЕДВАРИТЕЛНА ПРОГРАМА

НЕДЕЛЯ — 23 АПРИЛ

8.45 — Курс по английски език 14-и урок, 9.15 — Курс по правдата на движението — 14-о предаване, 9.35 — Курсантите от 14-ти „6“ — предаване за Народната армия, 10.00 — Сладкарница „Захарно петле“ — предаване за пионери, 11.00 — Неделята среща — предаване за самото, 11.30 — Изпълнение на асамблея за народни песни и танци „Пирин“, 12.00 — „Очарователна девойка“ — румънски игрален филм, 13.30 — Информационен дневник, 14.30 — „Корона“ — Тодор Ганев, 15.15 — „Десет дни от една година“ — съветски игрален филм, 17.00 — „Напред, нов чета!“ — детски сериен филм, епизод, 17.30 — Новини, 17.40 — Тираж на тог, 17.45 — Телевизионен спектакъл, 18.45 — Скъпи вицата на България: „Воженица“, 19.00 — „Студия М“ — предаване за младежта, 19.50 — Панорами нощ, деца!, 20.00 — Панорами нощ, деца!, 20.30 — „Световно Палисб“ — телевизионен филм, XIII и XIV епизод, 22.45 — Новини, 23.00 — Спортен експрес

Втора програма

18.00 — Спортна програма: „Европейско първенство по боба (класически стил) и футбол“ — двукласовият — България — днес, днес, утре, 18.50 — Втора, днес, утре, 19.10 — Концерт на родна музика, 19.35 — „30-те секунди на Майор Зенка“ — БТА, епизод, 21.00 — Новини — БТА, 21.10 — 7 дни спорт, 22.00 — Панорама.

ПОНЕДЕЛИК — 24 АПРИЛ

17.30 — Новини, 17.40 — „Скъпият човек“ — предаване за децата, 18.00 — Казаря „Бона“ — публицистично предаване, 18.35 — „С малко гинжа голяма сигурност и висок профес“ — 19.45 — мен филм за ЗАГ „Видя“, 19.50 — Програма ЗОВ, 19.50 — Музикален преглед, 19.40 — Рекламни 19.50 — Лека нощ, деца!, 20.00 — По света и у нас, 20.30 — „Дует“ от М. Вайдижев (спектакъл) — Ловешкият драматичен театър — епизод, 21.00 — Рекламни 21.10 — Елизавета Узуни изпълнява романси, 22.00 — Агенция ЛИК, 22.30 — Новини.

ИНДЕКС 34301

ХУМОР И САТИРА

Април — Месец за безопасност и култура на движението

ЗАКАЧКИ СЪС СЛАБИ СПИРАЧКИ

Беше смел пешеходец и пресичаше винаги на ЧЕРВЕНО — затова си отиде млад и ЗЕЛЕН.

За да не спрат движението по платното, две те коли се сблъскаха... на трототара!

След автопроизшествието го накараха да на две балона, а после — в съда — той сам „на ду гайдата“!

Любителите на превъзвешени скорости винаги имат предимство да... катастрофират!

Той мигаше на парцали пред старшината от КАТ, понеже мигачите на колата му отказваха да сторят това.

Беше много музикален и след едно почерпване — при съпровод на акордеон — така уда ри колата си, че и тя се превърна в „хармоника“!

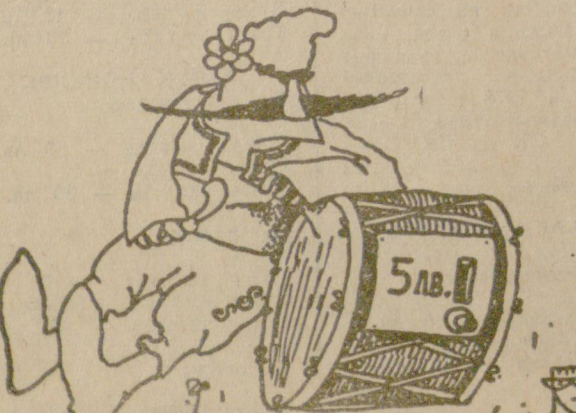
Тодор ТОДОРОВ

Христо СТОЙЧЕВ

ФУТБОЛНА

— Смешни хора! Ние губим, а те седнали да се хвалят...

Традиция и съвременност

радиоточки с въпросителни

След тримесечно мълчание много от радиоточките в с Драгомирово, които не работят поради ремонт на радио мрежата, започнаха най-после сами да си говорят.

— Не може да бъде — рекоха другарите от съобщенията в гр. Свищов — и какво толкова са казали като са проговорили?

— Нищо особено — отговори им очевидците, — радиоточките казаха, само, че е крайно време някой от говорещите за точкоремонта да се спъне или оплете в разпнатата по земята стотици метри медна тел за радиомрежата, за да се сети най-после, че скъпият проводник се похабява и че е крайно време да се ускори и завърши този ремонт. Както е време да се положат грижи и за двете предаващи трансформаторни мрежи, които от една месец стоят и ръждясват на открито...

Това казаха очевидците и останаха в очакване най-после да се постави радиоточКА на въпросителните около радиоточките.

Стоил ЕВДОКСИЕВ и И. ВАНОВ